

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSVEDTAK nr. 3052/95/EF**av 13. desember 1995****om innføring av en framgangsmåte for utveksling av informasjon om nasjonale tiltak som fraviker prinsippet om fritt varebytte innen Fellesskapet(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

I samsvar med traktatens artikkel 100 B har Kommisjonen lagd en fortegnelse over de lover og forskrifter som hører inn under traktatens artikkel 100 A, og som ikke er harmonisert i henhold til sistnevnte artikkel.

Det framgår av fortegnelsen at de fleste handelshindringer for produkter oppgitt av medlemsstatene behandles enten ved hjelp av tiltak truffet i henhold til artikkel 100 A eller etter framgangsmåter iverksatt på grunnlag av traktatens artikkel 169 fordi forpliktelsene etter artikkel 30 ikke er oppfylt.

Dersom nasjonale tiltak for å forby produkter er oversiktlige, vil problemer som kan sette det frie varebyttet i fare, lettere kunne behandles hurtig og på hensiktsmessig nivå, bl.a. ved i god tid å tilnærme tiltakene til hverandre eller ved å tilpasse dem traktatens artikkel 30.

Slik oversiktighet kan fremmes ved å innføre en enkel og pragmatisk framgangsmåte for utveksling av informasjon mellom medlemsstatene og med Kommisjonen, slik at eventuelle problemer i forbindelse med det indre markeds virkemåte kan løses på en måte som er tilfredsstillende for både næringsdrivende og forbrukere.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 321 av 30.12.1995, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 16/97 av 26. mars 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av De Europaiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. C 18 av 21.1.1994, s. 13, og EFT nr. C 200 av 22.7.1994, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. C 195 av 18.7.1994, s. 6.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 20. april 1994 (EFT nr. C 128 av 9.5.1994, s. 142), Rådets felles holdning av 29. juni 1995 (EFT nr. C 216 av 21.8.1995, s. 41), europaparlamentsbeslutning av 26. oktober 1995 (EFT nr. C 308 av 20.11.1995) og rådsvedtak av 23. november 1995.

Hovedformålet med framgangsmåten er å oppnå bedre kunnskap om gjennomføringen av det frie varebyttet i sektorer som ikke er harmonisert, og å avdekke problemer som foreligger, for å løse disse på en hensiktsmessig måte.

Framgangsmåten bør omfatte bare de tilfeller der en medlemsstat hindrer fri omsetning eller markedsføring av varer som er framstilt eller markedsført på lovlig vis i en annen medlemsstat, fordi varene ikke er i samsvar med nasjonale regler.

Dette vedtaks virkeområde bør omfatte bare tiltak som virker som en hindring for en bestemt varemødel eller varetype, og bør derfor utelukke tiltak i forbindelse med brukte varer som alder eller bruk har gjort uegnet til å bli markedsført eller til fortsatt å være på markedet.

Også tiltak som utelukkende gjelder vern av den offentlige moral eller den offentlige orden, bør utelukkес.

De øvrige medlemsstater og Kommisjonen bør ha mulighet til å reagere på tiltak som det gis underretning om innen rammen av dette vedtak.

Framgangsmåten bør dessuten ikke gripe over i framgangsmåter for underretning eller informasjonsutveksling som er fastsatt i andre fellesskapsbestemmelser, og de ulike framgangsmåtene bør være tilstrekkelig samordnet.

Foretak, forbrukere og andre berørte parter bør vite hvem de kan henvende seg til i Kommisjonen og i forvaltningen i de enkelte medlemsstater dersom det oppstår problemer i forbindelse med det frie varebyttet.

De framgangsmåter som innføres for å gjennomføre dette vedtak, bør ikke medføre overflødige nye byråkratiske strukturer, men bør gjøre det mulig å oppnå reell likevekt mellom ivaretagelsen av medlemsstatenes rettmessige interesser og opprettholdelsen av det frie varebyttet innen Fellesskapet.

Av hensyn til oversiktligheten bør alle berørte parter ha tilgang til fullstendige og ajourførte opplysninger om gjennomføringen av dette vedtak.

For Fællesskapet er det av grunnleggende betydning at hindringer for det frie varebyttet blir fjernet, og for å nå målet må Fællesskapet treffe tiltak på dette området. Det er åpenbart at dette tiltak er i tråd med prinsippet om forholdsmessighet, som utfyller nærhetsprinsippet, ettersom det er begrenset til å sikre kunnskap om tilfeller der anvendelse av nasjonale regler som ikke er harmonisert, kan medføre at det indre marked ikke virker tilfredsstillende -

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Dersom en medlemsstat hindrer fri omsetning eller markedsføring av en bestemt produktmodell eller produkttype som er framstilt eller markedsført på lovlig vis i en annen medlemsstat, skal den underrette Kommisjonen om dette tiltaket dersom det direkte eller indirekte medfører

- et alminnelig forbud,
- avvisning av markedsføringstillatelsen,
- endring av den aktuelle produktmodellen eller produkttypen for at den kan bli markedsført eller fortsatt kan være på markedet, eller
- tilbaketrekking fra markedet.

Artikkel 2

I dette vedtak menes med

- «endring av produktmodellen eller produkttypen», enhver endring av én eller flere av produktets egenskaper, som angitt i definisjonen av «teknisk spesifikasjon» i artikkel 1 i direktiv 83/189/EØF⁽¹⁾,
- «rettsavgjørelse», enhver avgjørelse truffet av en rettsinstans som har til oppgave å avsi dom,
- «tiltak», ethvert tiltak som ikke er en rettsavgjørelse.

Artikkel 3

1. Plikten til å gi underretning nevnt i artikkel 1 får anvendelse på tiltak truffet av medlemsstatenes vedkommende myndigheter som har myndighet til å treffe slike tiltak, med unntak av rettsavgjørelser.

Dersom en bestemt produktmodell eller produkttype berøres av flere tiltak truffet på likt saksgrunnlag og etter de samme

framgangsmåter, skal bare det første av disse tiltakene være omfattet av plikten til å gi underretning.

2. Artikkel 1 får ikke anvendelse på

- tiltak truffet utelukkende i henhold til fællesskapsbestemmelser om harmonisering,
 - tiltak som Kommisjonen underrettes om i henhold til særlige bestemmelser,
 - utkast til tiltak som Kommisjonen underrettes om i henhold til særlige bestemmelser,
 - forberedende tiltak som er ledd i utarbeidingen av hovedtiltaket omhandlet i artikkel 1, som f.eks. rettsbevarende tiltak eller undersøkelser,
 - tiltak som utelukkende gjelder vern av den offentlige moral eller den offentlige orden,
 - tiltak i forbindelse med brukte varer som alder eller bruk har gjort uegnet til å bli markedsført eller til fortsatt å være på markedet.
3. Rettslig overprøving av hovedtiltaket nevnt i nr. 1 skal under ingen omstendigheter ha oppsettende virkning på anvendelsen av artikkel 1.

Artikkel 4

1. Underretningen omhandlet i artikkel 1 skal være tilstrekkelig utførlig og utformet på en tydelig og forståelig måte. Den skal bestå i oversendelse av:

- et skjema som inneholder opplysningene oppført i vedlegget, og
- en kopi av tiltaket truffet av myndighetene nevnt i artikkel 3 nr. 1, slik det er offentliggjort eller meddelt den berørte part.

Opplysninger som ikke omfattes av skjemaets poster, kan være utelatt i kopien.

2. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal meddeles innen 45 dager regnet fra den dag tiltaket nevnt i artikkel 1 er truffet.

3. Kommisjonen skal oversende de øvrige medlemsstatene en kopi av opplysningene nevnt i nr. 1.

(¹) Rådskretiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter (EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8). Direktivet sist endret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 av 19.4.1994, s. 30).

Artikkel 5

1. Dersom tiltaket som det etter dette vedtak skal gis underretning om, inneholder ett eller flere vedlegg, skal bare en liste med en kortfattet beskrivelse av vedleggets/vedleggenes innhold følge med kopien av tiltaket.

2. Kommisjonen og enhver medlemsstat kan anmode medlemsstaten som har truffet tiltaket, om å oversende, innen én måned regnet fra den dag anmodningen framsettes, en kopi av den fullstendige teksten til vedleggene som er angitt i listen nevnt i nr. 1, eller enhver opplysning med betydning for tiltaket.

3. Dersom undersøkelsen etter nasjonal lovgivning er underlagt taushetsplikt, skal opplysninger som ikke omfattes av postene i skjemaet nevnt i artikkel 4 nr. 1, meddeles bare dersom vedkommende rettslige myndighet tillater det.

Artikkel 6

Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at deres tjenestemenn og øvrige ansatte ikke gir videre opplysninger som er innhentet for dette vedtaks formål, og som etter sin art er underlagt taushetsplikt, med unntak av opplysninger om et bestemt produkts sikkerhetsegenskaper som det etter omstendighetene er nødvendig å gi videre for å verne menneskers helse og sikkerhet.

Artikkel 7

Hver medlemsstat skal underrette Kommisjonen om hvilken vedkommende nasjonal myndighet eller hvilke vedkommende nasjonale myndigheter den har utpekt til å oversende eller motta opplysningene omhandlet i dette vedtak. Så snart Kommisjonen har mottatt slik underretning, skal den oversende den til de øvrige medlemsstatene.

Medlemsstatene skal tilstrebe at det opprettes et kontaktpunkt, som kan være den vedkommende nasjonale myndighet eller de vedkommende nasjonale myndigheter nevnt i første ledd, eller et nett av kontaktpunkter som kan tjene som et utgangspunkt ved alle henvendelser om hvorfor andre medlemsstaters regler ikke anerkjennes, og om hvordan dette vedtak virker i alminnelighet.

Artikkel 8

1. Kommisjonen skal styrke sin samordning med hensyn til alle spørsmål som oppstår som følge av gjennomføringen av dette vedtak, herunder samordningen av de aktuelle framgangsmåter for underretning eller informasjonsutveksling, av klager på særskilte hindringer for det frie varebyttet og av alminnelige problemer i forbindelse med gjensidig godkjenning.

2. Kommisjonen skal tilstrebe at foretak, forbrukere og andre berørte parter vet hvem de kan henvende seg til dersom det oppstår problemer.

Artikkel 9

Uten å bryte eventuell taushetsplikt og med forbehold for saker som ikke er ferdigbehandlet, skal Kommisjonen spre informasjon i hele Fellesskapet om nasjonale tiltak som det er gitt underretning om etter dette vedtak, og som har innvirkning på prinsippet om fritt varebytte i sektorer som ikke er harmonisert. Den skal også spre informasjon om oppfølgingstiltak som er truffet.

Nasjonale tiltak som det er gitt underretning om, skal føres opp i et vedlegg til den årlige rapporten om det indre marked.

Artikkel 10

Ved gjennomføringen av dette vedtak skal Kommisjonen bistås av den faste komité som er nedsatt ved direktiv 83/189/EØF. Den skal holde komiteen jevnlig orientert om hvordan framgangsmåten fastsatt i dette vedtak virker, og om tiltak som medlemsstatene har gitt underretning om.

Om nødvendig skal Kommisjonen også informere de komiteer som ved særlige fellesskapsbestemmelser er nedsatt for de enkelte sektorer.

Artikkel 11

Innen to år etter gjennomføringsdatoen for dette vedtak skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvordan vedtaket virker, og foreslå endringer som den finner hensiktsmessige. I forbindelse med utarbeidingen av rapporten skal medlemsstatene oversende Kommisjonen alle opplysninger med betydning for hvordan de anvender dette vedtak.

Kommisjonens rapport skal også omfatte en undersøkelse av hvorvidt den underretning som gis i henhold til dette vedtak, i tilstrekkelig grad samordnes med underretning som gis i henhold til andre fellesskapsdokumenter.

Artikkel 12

Dette vedtak trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Innen seks måneder etter kunngjøringen skal hver medlemsstat underrette Kommissjonen om de tiltak den har truffet med sikte på å gjennomføre dette vedtak.

Artikkel 13

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Dette vedtak får anvendelse fra 1. januar 1997.

Utferdiget i Brussel, 13. desember 1995.

For Rådet

J. L. DICENTA BALLESTER

Formann

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

VEDLEGG**FRAMGANGSMÅTE FOR UTVEKSLING AV INFORMASJON
om nasjonale tiltak som fraviker prinsippet om fritt varebytte innen Fellesskapet****(vedtak nr. 3052/95/EF)**1. *Underrettende medlemsstat*

Angivelse av navn og adresse til den person som henvendelser om ytterligere opplysninger kan rettes til.

2. *Underrettingsdato*3. *Produktmodell eller produkttype*

Nærmere beskrivelse av produkttypen eller produktmodellen.

4. *Tiltak som er truffet*5. *Begrunnelse*

- Angivelse av grunn(er) som av allmenne hensyn berettiger tiltakene som er truffet.
- Nærmere opplysninger om nasjonale bestemmelser som det aktuelle produktet anses ikke å være i samsvar med.
- Angivelse av i hvilke henseender de nasjonale regler eller vilkår som det aktuelle produktet er framstilt eller markedsført etter i en annen medlemsstat, ikke sikrer likeverdig ivaretagelse av de aktuelle allmenne hensyn.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/29/16**

nr. 17/97
av 24. mars 1997

om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)**EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 22/96 av 26. april 1996⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 96/26/EF av 29. april 1996 om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XIII skal nr. 19 (rådsdirektiv 77/796/EØF) erstattes med følgende:

“19. **396 L 0026:** Rådsdirektiv 96/26/EF av 29. april 1996 om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet (EFT nr. L 124 av 23.5.1996, s. 1).”

Artikkel 2

I avtalens vedlegg XIII kapittel II utgår teksten til kapitteloverskrift (vi) og teksten til nr. 28 (rådsdirektiv 74/561/EØF).

Artikkel 3

I avtalens vedlegg XIII kapittel II utgår kapitteloverskriften “(ix) Adgang til yrket (passasjerer)” samt teksten til nr. 35 (rådsdirektiv 74/562/EØF) og teksten til nr. 36 (rådsforordning (EØF) nr. 3572/90).

Artikkel 4

Teksten til rådsdirektiv 96/26/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 5

Denne beslutning trer i kraft 1. april 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 6

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 24. mars 1997.

For EØS-komiteen

Formann

C. Day

⁽¹⁾ EFT nr. L 186 av 25.7.1996, s. 73, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av 25.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 124 av 23.5.1996, s. 1.